

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

22.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 16-го Марта — 1837 — Wilno. Wtorek. 16-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ. 9-го Марта.

Высочайшими именными указами, данными Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ орденовъ, Всемилостивѣе пожалованы кавалерами *Ордена Св. Владиміра 3-й степени*: Директоръ Московскаго Лазаревыхъ Института Восточныхъ языковъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Лазаревъ*, и Предсѣдатель въ бывшемъ Временномъ Училищномъ Комитетѣ въ Вильнѣ, Статскій Совѣтникъ *Полинскій*. (Спб. В.)

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушали: *во первыхъ*, предложенное Господиномъ Тайнымъ Совѣтникомъ, Министромъ Юстиціи и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ *Дешковичемъ*, въ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержания: Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу о должностяхъ частнаго Маклера и Маклера слугъ и рабочихъ людей, и находя опредѣленіе Правительствующаго Сената, въ докладѣ семь изложенное, правильнымъ, *положилъ*: оное утвердить, въ видѣ дополненія къ 503, 505 и 507 статьямъ Свода Законовъ Гражданскихъ (томъ X). На подлинномъ мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспоследовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по вопросу о должностяхъ Маклеровъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *Графъ Новосильцовъ*. 11-го Января 1837. *И во вторыхъ*, справку, что по вышеозначенному предмету, поступившему на рассмотрениеъ Общаго Сената Собранія изъ 1-го Департамента Сената, всеподданнѣйшій Его Императорскому Величеству докладъ былъ поднесенъ въ слѣдующей силѣ: Устава Благочинія 8 Апрѣля 1782 года въ § 181 сказано: Буде Городничій или Городовой Магистратъ усмотритъ многое число людей мужеска или женска пола, въ городѣ находящихся, или приходящихъ въ оный, ищущихъ наниматься въ услуженіе или работы, или для прокормленія, тогда Городовой Магистратъ или Ратуша имѣетъ опредѣлить одного или болѣе, смотря по надобности, Маклера слугъ и рабочихъ людей. Цѣль учрежденія сего Маклера (ст. 507 т. X. Св. Закон. Граж.) есть не другая, какъ чтобы доставить людямъ, ищущимъ работы, скорѣйшее удовлетвореніе въ записываніи условий. Въ большихъ и торговыхъ городахъ, особенно лежащихъ на судоходныхъ рѣкахъ, куда судорабочіе приходятъ въ чрезвычайно большомъ количествѣ, простирающемся иногда до нѣсколькихъ тысячъ человекъ, цѣль сія не можетъ быть вполне достигнута посредствомъ одного Маклера, и судопромышленники отъ медленной записки условий могутъ понести убытки, и по сему весьма полезно не ограничивать обязанностей частнаго Маклера и Маклера слугъ и рабочихъ людей, кто изъ нихъ и отъ

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Petersburg, dnia 9-go Marca.

Przez Najwyższe Imienne Ukazy, dane do Kapituły Rossyjskich Cesarzkich i Królewskich orderów, Najłaskawiej mianowani Kawalerami Orderu Sw. Włodzimierza 3-go stopnia: Dyrektor Moskiewskiego Łazarewych Instytutu orientalnych języków, Rzeczywisty Radzca Stanu Łazarew, i Prezydent byłego czasowego Komitetu Szkół w Wilnie, Radzca Stanu Polijski. (G. S. P.)

— Rządzący Senat, na Połączonem Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, słuchali: *naprzód* przełożonej przez Pana Radzcę Tajnego Ministra Sprawiedliwości i Kawalera Dymitra Wasilewicza *Daszkowa*, do należytego wypełnienia, Najwyżey zatwierdzonej Opinii Rady Państwa, następującego brzmienia: Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechnem Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu względem zapytania o obowiązkach Maklera szczególnego tudzież Maklera sług i robotników, i znajdując postanowienie Rządzącego Senatu, w przełożeniu tém opisanie za zgodne z prawidłami, *zamierzyła*: postanowienie to utwierdzić jako dodatek do art. 503, 505 i 507 Połączenia Praw Cywilnych (tomu X). Na autentyku Opinii napisano: Jego CESARSKA MOŚĆ nastąpił Opinią na Powszechnem Zebraniu Rady Państwa względem zapytania o obowiązkach Maklerów, Najwyżey zatwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. *Prezydent Rady Państwa Hrabia Nowosilcow*, 11 Stycznia 1837 roku. *I powtóre*, sprawy, iż w wyżej opisanym przedmiocie, weszłym na rozpatrzenie do Powszechnego Zebrania Senatu z 1-go Departamentu Senatu, nayuniżeńsze Jego CESARSKIEJ MOŚCI przełożenie podane było w brzmieniu następującem: „w Ustawie Dobrego Porządku 8 Kwietnia 1782 roku w § 181 powiedziano: Jeżeli Herodniczy albo Magistrat Miejski uyrzy znaczną liczbę ludzi pći męzkiey lub żeńskiej, w mieście znajdujących się, albo przychodzących tam dla nymowania się na służbę lub robotę, albo dla przeżywienia się, tedy Miejski Magistrat lub Ratusz ma naznaczyć jednego albo więcej, uważając podług potrzeby, Maklera sług i robotników. Cel ustanowienia tego Maklera (art. 507 t. X Połączenia Praw Cywilnych) jest nie inny, jak ten, ażeby podadź ludziom robot, szukającym, przedsze ułatwienie względem zawierania umów. W miastach wielkich i handlowych, szczególniey nad spławnymi rzekami położonych, dokąd ludzie zajmujący się robotami spławnymi przychodzą w nadzwyczajnie wielkiej liczbie, wynoszący niekiedy do kilku tysięcy, cel ten nie może bydź w zupełności osiągniętym przez jednego Maklera, i właściciele statków z powodu przewłoki w zapisywaniu umów mogą ponieść straty, przeto byłoby rzeczą nader pożyteczną nie ograniczać obowiązków szczególnego Maklera i Maklera sług i robotników, który z nich i od jakich osób powinien przyymować podawane do poświadczania akta, z przyczyny bowiem ograniczenia mogłaby wyniknąć trudność dla osób, mających potrzebę po-

какихъ лицъ должны принимать къ свидѣтельствуванію представляемые акты, ибо отъ ограниченія могло бы произойти затрудненіе для лицъ имѣющихъ надобность въ представленіи къ Маклеру договоровъ и условій. По симъ соображеніямъ, Общее Сѣнате Собраніе, согласно съ заключеніемъ Гг. Министра Финансовъ и Главноуправляющаго Путиами Сообщенія и Публичными Зданіями, принятымъ и Департаментомъ Правительствующаго Сѣната, полагаетъ: дозволить какъ частному Маклеру, такъ и Маклеру слугъ и рабочихъ людей, принимать отъ нанимающихся въ услуженіе или работы людей, для засвидѣтельствованія контракты, договоры и условія, безъ различія, къ которому бы изъ нихъ кто изъ таковыхъ людей ни обратился. (Опуб. Прав. Сѣн. Февраля 12 дня 1837 года.) (С. В.)

— 25-го минувшаго Февраля, Высочайше утвержденное Общество для Поощренія Лѣснаго Хозяйства имѣло пятое свое годовое засѣданіе, празднуя въ сей день утвержденіе дарованныхъ ему статутъ. Президентъ, Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ И. И. Полевика, открылъ засѣданіе слѣдующею краткою рѣчью:

Милостивые Государи!

„Нынѣ въ пятый разъ собираемся мы въ день 25-го Февраля, освященный для насъ Монаршею волею, которая указала намъ полезную цѣль, и каждый разъ съ истиннымъ удовольствіемъ даемъ себѣ отчетъ въ трудахъ минувшаго года. И нынѣ, обзрѣвая занятія общества въ истекшемъ году, мы увидимъ, что хотя они не представляютъ блестящихъ послѣдствій, но заключаютъ въ себѣ не мало полезныхъ дѣйствій и распоряженій, отъ коихъ плодъ, по самому существу дѣла, можно ожидать только со временемъ. Дѣйствуя однимъ убѣжденіемъ, Общество избрало для сего орудіемъ Лѣсной Журналъ. Онъ исполняетъ свое назначеніе, и постепенно распространяющееся чтеніе его знакомитъ съ важностію и необходимостію лѣснаго хозяйства и сообщаетъ о немъ правильныя понятія. Утѣшительно видѣть, что польза сего хозяйства признается многими благомыслящими владѣльцами, о коихъ свѣдѣнія мало по малу доходятъ до Общества. Слѣдуя избранному путемъ, мы можемъ надѣяться, что увидимъ плоды трудовъ своихъ. Назначеніе пособія на поддержаніе Лѣснаго Журнала, исходатайствованное отъ Монаршихъ щедротъ, всегдашнимъ просвѣщеннымъ представителемъ нашимъ у Престола, подаетъ Обществу возможность усугубить попеченія о журналѣ, который способствуетъ ему въ достиженіи цѣли, и коего успѣхами одолжены мы преимущественно трудамъ Г. Вице-Президента. При семъ благопріятномъ положеніи дѣла и занятій Общества, обещающемъ не менѣе удовлетворительную будущность, мнѣ остается только изъяснить вамъ, Мм. Гг., искреннѣйшую признательность за живое участіе, принимаемое вами во всемъ, до Общества касающемся, равно и за довѣренность, постоянно мнѣ оказываемую.“

Исправляющій должность Ученаго Секретаря читалъ Отчетъ общества за истекшій годъ, съ 25-го Февраля 1836 по 25-е Февраля 1837.

Вице-Президентъ читалъ *Краткое обозрѣніе дѣйствій Общества въ теченіе пятилѣтняго его существованія*, съ 25-го Февраля 1832 по настоящее время.

Членъ, Г. Фишеръ, читалъ *Замѣчанія, сдѣланныя на путешествіи по западной Европѣ въ 1836 году*; членъ, Г. Брейтенбахъ, краткую статью: *Общія начала сплава лѣса*; членъ, Г. Перельгинъ: *О тайнообразныхъ растеніяхъ*. Всѣ сіи разсужденія будутъ напечатаны въ Лѣсномъ Журналѣ.

Въ семь засѣданій назначены обществомъ:

Золотыя медали:

Его Сіятельству Г. Новороссійскому и Бессарабскому Генералъ-Губернатору, Графу М. С. Воронцову, въ знакъ признательности за дѣятельныя мѣры, принимаемыя Его Сіятельствомъ къ разведенію лѣса въ Новороссійскомъ краѣ, производимые по его распоряженію обширныя посѣвы и посадки, и вообще за ревностное участіе и содѣйствіе, оказываемое успѣхамъ лѣсоводства.

Корреспонденту, Тверскому Старшему Лѣсничему Г. фонъ-Вильдермету, за удовлетворительное, опытами подтвержденное рѣшеніе задачи о годности болотнаго валежника на сидку смолы и указаніе другихъ способовъ полезнаго употребленія онаго, могущихъ содѣйствовать сбереженію растущаго лѣса.

Серебряныя медали:

Корреспонденту Г. Дикону, за указаніе достойнаго вниманія и испытанія способа взрѣхлять твердую и сухую степную почву посредствомъ разведенія люцерны, дабы сдѣлать ее способною къ принятію лѣсныхъ сѣмянъ.

давать аклеромъ умовы и варанки. Для тыхъ увагъ, Powszene Senatu Zebranie, zgodnie z wnioskiem PP. Ministr Skarbu i Główno-Zarządzającego drogami komunikacyi i publicznemi budowlami, przyjętym i przez Departament Rządzącego Senatu, postanawia: dozwol tak szczególnemu Maklerowi, jako i Maklerowi służ robotników, przyjmować od nymujących się na służ albo na robotę ludzi, dla poświadczenia kontraktu umowy i warunki; bez różnicy, do którego by z nichkolwiek z tych ludzi udał się. (Ogł. 12 Lutego 37 roku.) (G. S.)

— dnia 25 zeszłego Lutego, NAWYŻEY utwierdzone Towarzystwo dla Zachęcenia Leśnego Gospodarstwa miało piąte roczne swe posiedzenie, obchodząc w tym dniu utwierdzenie darowanych mu statutów. Prezydent, Radzca Tayny, Senator P. J. Poletika, zagał posiedzenie następującą krótką mową:

Mości Panowie!

„Oto już poraz piąty zgromadzamy się w dniu 25-m Lutego, uświęconym dla nas MONARSZĄ wolą, która wskazała nam cel pożyteczny, i za każdym razem, z prawdziwem zadowoleniem zdajemy sobie sprawę z zatrudnień roku zeszłego. Jakoż i teraz, przezierając zajęcia się Towarzystwa w roku upłynionym, uyrzemy, że chociaż te nie okazują świetnych postępów, nie ma-ła jednakże zawierają w sobie użytecznych działań i rozporządzeń, z których owoców, podług samej istoty rzeczy, można się spodziewać tylko z czasem. Działając samém przekonaniem, Towarzystwo na ten cel obrało za narzędzie Dziennik Leśny. Spełnia on swe przeznaczenie, a stopniowe rozszerzanie się jego czytanie oznajamia z ważnością i koniecznością leśnego gospodarstwa i udziela o niém dokładne pojęcia. Pocieszającą rzeczą jest widzieć, iż użyteczność tego gospodarstwa uznaje wiele już dobrze myślących właścicieli, o których wiadomości coraz więcej dochodzą do Towarzystwa. Idąc obroną drogą możemy się spodziewać, że prędzej lub później uyrzemy owoce prac naszych. Naznaczenie pomocy na utrzymanie Dziennika Leśnego, wyjednane od MONARSZEY szczerobliwości przez światłego naszego protektora u Tronu, podaje Towarzystwu możność podwojenia troskliwości o dziennik, dopomagający mu do osiągnięcia celu, a którego powodzenie winniśmy nade-wszystko pracom P. Vice Prezydenta. Przy tym pomyslnym stanie rzeczy i zatrudnień Towarzystwa, nie mniej obiecujących szczęśliwą przyszłość, pozostaje mi tylko oświadczyć wam, Mości Panowie, najgorętszą wdzięczność za szczery udział, jaki przyjmujecie w tém wszystkiém, co się Towarzystwa tycze, jako też i za ufność, stale mi okazywaną.“

Sprawujący obowiązek uczonego Sekretarza czytał sprawozdanie Towarzystwa za rok przeszły, od 25 Lutego 1836 do 25 Lutego 1837 roku,

Vice-Prezydent czytał *Krótkie obejrzenie działań Towarzystwa przez ciąg pięcioletniego jego istnienia*, od 25 Lutego 1832 roku aż do tego czasu.

Członek P. Fischer, czytał *Postrzeżenia zebrane w czasie podróży po zachodniej Europie w roku 1836*; Członek P. Breitenbach, krótki artykuł: *Ogólne zasady sptawiania drzewa*; Członek P. Peretygin: *O skrytopciowych roślinach*. Wszystkie te rozprawy będą wydrukowane w Dzienniku Leśnym.

Na tém posiedzeniu Towarzystwo przeznaczyło:

Medale złote:

Jaśnie Wielmożnemu P. Noworossyyskiemu i Bessarabskiemu Jenerał-Gubernatorowi M. S. Hrabu Woroncowu, na okazanie wdzięczności za skuteczne środki, przedsięwzięte w celu rozprowadzenia lasów w kraju Noworossyyskim, uskuteczniane pod jego rozporządzeniem obszerne zasiewy i sadzenia, i w ogólności za gorliwe ucześnieństwo i pomoc, postępowi leśnictwa okazywane.

Korrespondentowi, Starszemu Twerskiemu Leśniczemu P. von Wildermettowi, za dokładne, doświadczoniami poparte, rozwiązanie zadania o przydatności błotnego powału na pędzenie smoły i wskazanie innych sposobów korzystnego jego użycia, mogących pomagać do oszczędzenia drzewa rosnącego.

Medale srebrne:

Korrespondentowi P. Dikonowi, za wskazanie godnego uwagi i doświadczenia sposobu spulchnienia twardej i suchej stepowej ziemi przez rozmnożenie lucerny, dla uczynienia jej przydatną do przyjęcia nasion drzewnych.

Корреспондентамъ: Коллежскому Советнику Барону *Мейендорфу*, Губернскимъ Лѣсничимъ: Нижегородскому, Г. *Салбургу*; Архангельскому, Г. *Делеру*, и Казанскому, Г. *Каленовскому*, за полезные труды и постоянное содѣйствіе Обществу.

Избраны въ Корреспонденты:

Г. Надворный Советникъ *Круелый*, въ С. Петербургѣ.

Воронежской Губерніи Окружный Лѣсничій Г. *Протопоповъ*.

Королевско-Виртембергскій Советникъ Лѣснаго Управленія *фонъ Егеръ*, въ Штутгартѣ.

Королевско-Баварскій Надворный и Горный Советникъ *Медикусъ*, въ Мюнхенѣ.

Задачи, вновь предлагаемыя Обществомъ будутъ объявлены въ непродолжительномъ времени.

(С. П.)

Одесса, 12-го Февраля.

Мы получили извѣстіе изъ Константинополя, отъ 21-го Января, что чума, начавшая было ослабѣвать въ этой столицѣ, появилась съ новою силою въ Буюкдере. Въ послѣдніе дни обнаружилось тамъ много чумныхъ случаевъ; одинъ такой случай произошелъ въ домѣ Датскаго Посланника. 11-го Января, зараза проникла даже въ домъ Императорской Россійской Миссіи, гдѣ одна изъ женщинъ прислуги Россійскаго Посланника была поражена чумою. Больная немедленно была отвезена въ госпиталь зачумленныхъ, и въ домѣ Императорской миссіи приняты были все необходимыя мѣры къ очищенію комнатъ и пожитковъ со всеми предосторожностями, употребляемыми въ подобныхъ случаяхъ. Чрезвычайный Россійскій Посланникъ и Полномочный Министръ, А. П. Бутеневъ, перешелъ въ сосѣдній домъ, чтобы выдержать тамъ четырнадцатидневный карантинъ. По прошествіи одиннадцати дней послѣ перваго обнаруженія чумы, въ домѣ Россійской Миссіи, не было никакихъ дальнѣйшихъ заразительныхъ припадковъ, и потому можно надѣяться, что Императорская Миссія будетъ предохранена на этотъ разъ отъ ужасныхъ дѣйствій чумы. — Съ 1-го по 16-е Января, въ Константинопольскій Греческій госпиталь, вступило 65 зачумленныхъ, а въ Католическій 3, всего 68. Въ Греческомъ госпиталѣ умерло 28 человекъ, въ Католическомъ 2, и въ госпиталѣ 6 Католиковъ, всего 36. Въ обоихъ госпиталѣхъ остается теперь 38 больныхъ.

— Жители Холмскаго Уззда, селенія Котюжанъ, Ивана *Кожухара*, жена *Катерина*, разрешилась отъ бремени тремя дѣтьми мужеска пола, изъ коихъ одно умерло, а двое остаются здоровыми. (О. В.)

Варшава, 16-го Марта.

Выписка изъ протокола Государственнаго Секретаріата Царства Польскаго.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,
ИМПЕРАТОРЪ ВСЕРОССІЙСКІЙ
ЦАРЬ ПОЛЬСКІЙ,

и прочая, и прочая, и прочая.

Принимая въ уваженіе 39 статью положенія объ устройствѣ отъ 14 Февраля 1832, даннаго Нами Царству Польскому, по силѣ коего настоящее раздѣленіе Царства на Воеводства, Округи, Уззды, городскія и сельскія округа (общества) на прежнемъ основаніи, оставлено единственно до введенія перемѣнъ, какія будутъ признаны нужными для общаго блага Царства; Мы постановили и постановляемъ слѣдующее: Статья 1. По случаю уничтоженія издавна чинимой администраціи Воеводства, званіе Воеводъ, а потому и именованіе Воеводства, потеряло собственное значеніе, для чего, Воеводства Царства Польскаго должны напредъ именоваться Губерніями, Президенты Воеводскихъ Коммиссій Гражданскими Губернаторами и Воеводскія Коммиссіи Губернскими Правленіями. — Ст. 2. Исполненіе сего постановленія, которое должно быть помѣщено въ журналъ законовъ, возлагаемъ на Намѣстника Царства. — С. Петербургъ 23 Февраля (7 Марта) 1837 года, (подписано) НИКОЛАЙ.

Контрасигноваль Министръ Статсъ-Секретарь Графъ Стефанъ *Грабовскій*.

Съ подлиннымъ вѣрно, Министръ Статсъ-Секретарь, (подписано) Стефанъ Графъ *Грабовскій*.

Съ подлиннымъ вѣрно, Статсъ-Секретарь И. *Тимоскій*. (Г. С.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 7-го Марта.

Вчера давалъ Король частную аудіенцію Князю *Таллейрану*.

Корреспондентамъ: Радзѣ Collegialnemu Baronu *Мейендорфowi*, Губернialнымъ Лѣсничимъ: Nowogrodu Niższego P. *Salburgowi*; Archangielskiemu P. *Delerowi* i Kazańskiemu P. *Kamienowskiemu*, за полезные prace i stałe dopomaganie Towarzystwu.

Obrani na Korrespondentów:

P. Radzca Dworu *Kruhtyj*, w St. Petersburgu.

Okręgowy Lęsniczy Gubernii Woroneżskiej P. *Protopopow*.

Królewsko-Wirtemberski Radzca Lęsney Administracyi *von Jeger*, w Sztutgardzie.

Królewsko-Bawarski Radzca Dworu i Radzca Górniczy *Medicus*, w Monachium.

Zadania nowo-ułożone przez Towarzystwo w krótkim czasie będą ogłoszone. (P. P.)

Одесса, 12-го Lutego.

Оtrzymałiśmy wiadomość z Konstantynopola pod dniem 21-m Stycznia, podług której morowe powietrze, które zaczęło już zmniejszać się w tej stolicy, wybuchło z nową siłą na Bujukdere. W ostatnich dniach okazało się tam wiele przypadków morowej zarazy; jeden taki przypadek zdarzył się w domu Pośta Duńskiego. 11-go Stycznia powietrze dostało się nawet do domu Cesarzkiej Rosyjskiej Missyi, gdzie jedna ze służących Pośta Rosyjskiego została morowem powietrzem dotknięta. Chorą natychmiast zawieziono do szpitalu zarażonych, a w domu Cesarzkiej Missyi przedsięwzięte zostały wszystkie potrzebne środki do oczyszczenia pokoiów i sprzętów, ze wszystkimi ośroźnościami, w podobnych wypadkach używanymi. Nadzwyczajny Rosyjski Poseł i Pełnomocny Minister, A. P. *Buteniew* przeniosł się do domu sąsiedniego, dla odbycia tam 2-tygodniowej kwarantanny. Po upływie jedenastu dni od czasu pierwszego okazania się powietrza, w domu Rosyjskiej Missyi, nie wydarzyło się żadnych dalszych przypadków tej zarazy, można przeto spodziewać się, że Missya Cesarzka będzie zabezpieczoną na ten raz od okropnych skutków morowego powietrza. — Od 1-go do 16-go Stycznia, do Konstantynopolskiego Greckiego Szpitala przybyło 65 zarażonych a do Katolickiego 3, w ogóle 68. W szpitalu Greckim umarło osób 28, w Katolickim 2, i po domach katolików 6, w ogóle 36. W obu szpitalach pozostaje teraz 38 chorych.

— Mieszkańca Powiatu Chocimskiego, wsi Kotinżan, Jana *Kożuchara*, żona *Katarzyna*, powiła trzech synów, z których jeden umarł, a dwaj żyją i są zdrowi. (G. O.)

Warszawa, dnia 16 Marca.

Wypis z protokołu sekretaryatu stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEY ŁASKI

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,
CESARZ WSZECH-ROSSYY,
KRÓL POLSKI,
i t. d. i t. d. i t. d.

Zapatrzywszy się na ośnowę artykułu 39 statutu organicznego, pod dnem 14 Lutego 1832 roku, przez Nas Królestwu Polskiemu nadanego, na mocy którego terazniejszy podział Królestwa na województwa, obwody, powiaty, mieyskie i wieyskie okręgi (gminy) na zasadach dawniejszych, utrzymany został jedynie do czasu zaprowadzenia zmian, jakie dla ogólnego dobra Królestwa, za potrzebne uznanemi być mogą; postanowiliśmy i ustanowiliśmy co następuje: Artykuł 1. Gdy z powodu nieistnienia od dawna hierachii władz Administracyjnych, stopnia wojewody, témsamem i nazwanie województwo, pozbawionem jest właściwego znaczenia, przeto województwa Królestwa Polskiego mają odtąd nazywać się Guberniami, Prezesa Kommissyy Wojewódzkich Gubernatorami Cywilnemi, a Kommissye Wojewódzkie Rządami Gubernialnemi. — Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w dzienniku praw umieszczone być ma, Namiestnikowi Królestwa polecamy. — Dan w Petersburgu dnia 23 Lutego (7 Marca) 1837 roku, (podpisano) MIKOŁAJ.

Przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu, Stefan Hrabia *Grabowski*.

Zgodno z oryginałem, Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) Stefan Hr. *Grabowski*.

Zgodno z oryginałem, Sekretarz Stanu, J. *Timowski*. (G. C.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Francya.

Paryż, dnia 7-go Marca.

Wczora udzielił Król prywatne posłuchanie Xieciu *Talleyrandowi*.

— W tymże dzienniku czytamy: „Rozmaite, dzienniki doniosły, że Mer z Vannes, ubrany w insygnia swo-

по своему званію, третьяго дня во время прѣѣздки явился въ Палату Депутатовъ и вступилъ въ жаркой разговоръ съ Министромъ Внутреннихъ дѣлъ. Слышно, что опять дѣло было объ адской машинѣ и о покушеніи на жизнь Короля. „*Journal du Commerce*“ говоритъ объ этомъ предметѣ насмѣшливымъ тономъ: „Теперь въ публикѣ распространяютъ слухи о вновь открытомъ злоумышленіи, чтобы возбудить опасенія, отъ которыхъ ожидаетъ Министерство въ настоящемъ своемъ положеніи много выгоды. Префектъ Полиціи действительно испыталъ ужасныя вещи. Говорятъ, что онъ получилъ письмо, гдѣ обѣщаютъ за миллионы франковъ открыть заговоръ, въ сравненіи съ которыми пороховая замышляесть есть только дѣтская игрушка. Сочинитель письма желаетъ, чтобы сумма положена была у банкира въ Гатъ.“

— По частности письмамъ съ Испанскихъ границъ, Каталонія и Валенсія почти совершенно находятся во власти Карлистовъ, и почти нѣтъ надежды отнять у нихъ опять сіи провинціи.

10-го Марта.

Вчера давалъ Король частную аудіенцію Князю Таллейрану и занимался потомъ съ морскимъ Министромъ.

— Вчерашній вечеръ у Президента Палаты Депутатовъ собраніе было чрезвычайно многочисленно. Изъ Министровъ находился только Графъ Моле. Графъ Монталиве долго и весьма обстоятельно бесѣдовалъ съ Г-мъ Дюпенемъ.

— *Messenger* сообщаетъ: „Утверждаютъ, что Англіійскій Король пригласилъ Герцоговъ Орлеанскаго и Немурскаго, провести некоторое время въ Виндзорѣ. Кажется, что приглашеніе сіе принято и что теперь только вопросъ въ томъ, одни ли Принцы поѣдутъ или въ сопровожденіи младшихъ своихъ братьевъ. Въ послѣднемъ случаѣ, они посѣтятъ прежде Белгійскую Королеву, и потомъ отплывутъ въ Остендъ.“

— Въ слѣдствіе сдѣланнаго Военнымъ Министромъ и утвержденного Королемъ донесенія, тѣ Офицеры 62 полка, которые подписали протестъ противу рапорта Маршала Клозеля, препроводили оный къ Военному Министру и объявили въ газетахъ, на предъ отставленіи отъ службы. Многие изъ сихъ Офицеровъ, которые оправдались предъ Военнымъ Министромъ, приговорены только къ двухмѣсячному заключенію. (A.P.S.Z.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 7-го Марта.

Наименованный временнымъ Посланникомъ въ Константинополь Сиръ Чарльсъ Воганъ, отплылъ вчера изъ Дувра въ Кале. Онъ поѣдетъ чрезъ Парижъ въ Тулонъ, и тамъ на Британскомъ военномъ кораблѣ *Volage*, отправится къ своему назначенію.

— Король завтра опять прибудетъ въ Лондонъ, и будетъ имѣть пріемъ.

— Многие члены высшаго дворянства во вторникъ, какъ въ день рожденія Ея Кор. Высоч. Герцогини Кумберландской приносили поздравленіе въ Ст. Джемскомъ дворцѣ.

— Прошедшую субботу въ департаментѣ иностранныхъ дѣлъ, былъ кабинетный Совѣтъ, въ которомъ участвовала большая часть Министровъ. Въ тотъ же день занимались въ иностранномъ департаментѣ, Ганноверскій Министръ Баронъ Омтеда, и Австрійскій Секретарь посольства Г-нъ Гуммеллауеръ.

— Ея Кор. Высоч. Герцогиня Кентская также страдаетъ теперь гриппомъ, однако сегодня опять уже нѣсколько чувствуетъ себя лучше. (A.P.S.Z.)

ГЕРМАНІЯ.

Мюнхенъ, 8-го Марта.

Изъ Эллингена получено сегодня извѣстіе, что Ея Свѣтл. Княгиня Вреде, супруга Фельдмаршала, скончалась тамъ.

— Такъ какъ крѣпости Ингольштадъ и Гермерсгеймъ, требуютъ увеличенія артиллерійской силы, то слышно, что будетъ устроенъ третій артиллерійскій полкъ.

— По письмамъ изъ Аенинъ, Государст. Министръ Гр. Арманспергъ намѣревался въ концѣ Февраля съ семействомъ, выехать оттуда въ Мальту, для выдержанія карантинна. Его семья прямо отправится потомъ въ свои помѣстья въ Германіи, а Графъ для возобновленія здоровья часть весны пробудетъ въ Италіи.

Баденъ-Баденъ, 4-го Марта.

Кромѣ Великаго Князя МИХАИЛА, также велили нанять здѣсь квартиры, Герцогъ Адамъ Виртембергскій и Принцъ Эмиль Гессенъ-Дармштадтскій. Говорятъ еще о другихъ высокихъ особахъ ко-

его урѣду, вѣчера во время гласованія указалъ сія въ Избѣ Депутатовъ и bardzo żywo rozmawiał z Ministrem spraw wewnętrznych. Mówią, że znowu rzecz idzie o machinie piekielnej i spisku na życie Króla. „*Journal du Commerce*“ wyraża się w tej okoliczności w tonie ironicznym: „W publiczności rzucono teraz pogłoskę o nowo-odkrytym spisku, dla wzbudzenia obawy, z której Ministerium w teraźniejszym swém położeniu wiele obiecuje. Rzeczywiście Prefekt policyi miał się dowiedzieć o straszliwej rzeczy. Mówią o otrzymanym przezeń liście, w którym oświadczono za wypłatę miliona franków odkryć spisek, w porównaniu z którym, sprzysiężenie się prochuwa, jest tylko igraszką. Autor tego listu żąda, ażeby summa złożona była u pewnego bankiera w Hadze.“

— Listy prywatne od granic hiszpańskich donoszą, że Katalonia i Walencya całkiem się prawie znajdują w posiadaniu Karolistów, i że mało pokładano nadziei, znowu odebrać od nich te prowincye.

Dnia 10.

Wczora udzielił Król Xięciu Talleyrandowi prywatne posłuchanie i pracował potem z Ministrem marynarki.

— Wczorajsze zgromadzenie wieczorne u Prezydenta Izby Deputowanych było nadzwyczaj liczne. Z Ministrów znajdował się tylko Hrabia Molé. Hrabia Montalivet rozmawiał bardzo długo i z wielkim zajęciem z P. Dupin.

— *Messenger* udziela: „Zapewniają, że Król Angielski zaprosił Xiążąt Orleans i Nemours, czas niejaki przepędzić w Windsor. Zdaje się, iż zaproszenie to przyjęte zostało, i że teraz idzie tylko o to, czyli Xiążęta sami, lub w towarzystwie młodszych swych braci, przedsięwzemią podróż. W ostatnim razie odwiedzą oni pierwsi Królową Belgów, a potem wypłyną do Oostendy.“

— Skutkiem podanego przez Ministra i potwierdzonego przez Króla raportu, ci oficerowie 62-go półku, którzy podpisali protestacyą przeciwko raportu Marszałka Clauzel, przeszli ją Ministrowi wojny, i w tymże czasie ogłosili przez gazety, na czas przyszły pozostawieni zostali w stanie nieczynności. Wielu z oficerów, którzy zostali uniewinnieni przez Ministra wojny, osądzeni tylko na dwumiesięczny areszt. (A.P.S.Z.)

БРИТАНІЯ ВІСЬКА І ІРЛАНДІЯ.

Лондонъ, дня 7-го Марца.

Міанованы на тимчасового Пошта в Константынополі *Sir Charles Vaughan*, одплинавъ вѣчера з Dover до Calais. Уда сія онъ прѣзъ Парыжъ до Тулону, і тамъ вѣдзиде на Ангійскіа окрѣтъ войenny *Volage*, котры го одвѣзиде до мѣйсца прѣзначенія.

— Крѣл Імѣ jutro з Windsor знову прѣбѣдиде до Лондону і бѣдзиде даваѣ покое.

— Wielu Członków wyższej szlachty we wtorek w Pałacu St James obchodziło dzień urodzin Jej Kr. Wys. Xiężny Cumberland.

— Przeszłej soboty w biurze Spraw Zewnętrznych odbywała się Rada Gabinetowa, na której była obecna większa część Ministrów. Tegoż dnia w biurze Spraw Zewnętrznych pracowali Minister Hannowerski, Baron Ompteda i Austriacki Sekretarz Poselstwa P. Hummelauer.

— Jej Kr. Wys. Xiężna Kent, także cierpi teraz na Influenzę, jednak dzisiaj ma się już znowu nieco lepiej. (A.P.S.Z.)

НИМЦЫ.

Monachium, 8-го Марца.

З Ellingen otrzymało dzisiaj tu wiadomość, że JO. Xiężna Wrede, małżonka Feld-Marszałka, zakończyła tam życie.

— Gdy twierdze Ingolstadt i Gernersheim, potrzebują powiększenia siły artyllerycznej, mówią więc, że będzie formowany trzeci półk artylleryi.

— Podług listów z Aten, Minister Stanu Hrabia Armanperg, zamierzał w ostatnich dniach Lutego, wyjechać ztamtąd ze swoją familją do Malty dla odbycia tam kwarantanny. Familia jego odjedzie potem prosto do swych posiadłości w Niemczech, lecz Hrabia dla poprawienia zdrowia część wiosny przepędzi we Włoszech.

Baden-Baden, 4 Marca.

Oprócz Wielkiego Xięcia MICHAŁA, kazali tu także nająć mieszkania, Xiążę Adam Wirtemberski i Xiążę Emil Hessen-Darmstadtzki. Mówią o innych wysokich osobach, które tu przybydź mają na czas ka-

торые придутъ для пользованія водами. Маркизь *де ла Романа* сынъ славнаго вождя, который столько отличился въ Испанской войнѣ, прибылъ сюда за нѣсколько предъ симъ дней съ семействомъ; также нѣкоторыя Русскія фамиліи опять сюда прибыли.

Веймаръ, 11-го Марта.

Императорско-Россійскій Генераль-Лейтенантъ
Его Свѣта. Принцъ Петръ *Ольденбургскій*, 9-го ч.
с. м. удостоилъ своимъ посѣщеніемъ Велико-Гер-
цогскій домъ и потомъ ночью отправился въ даль-
нѣйшій путь. (A.P.S.Z.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, 9-го Марта.

Третьяго дня Принцъ *Оранскій* отправился въ
Тильбургъ.

— Вчера Министръ иностранныхъ дѣлъ первой Палаты Генеральныхъ Штатовъ сдѣлалъ политическое сообщеніе, которое недавно было предложено второй Палатѣ въ тайномъ засѣданіи. (A.P.S.Z.)

Белгія.

Брюссель, 9-го Марта.

Король до 31-го ч. с. м. наложилъ трауръ по умершемъ Великомъ Герцогѣ Мекленбург-Шверинскомъ.

— Князь *Лейнингенз* племянникъ нашего Короля, прибывшій сюда съ Герцогомъ *Саксен-Кобургскимъ*, выѣхалъ въ Лондонъ.

— Графъ *фанъ деръ Меере*, начальникъ одной изъ древнѣйшихъ Белгійскихъ фамилій, вчера умеръ.

— Здавние журналы обстоятельно противоречат сообщенному Парижскими газетами известию, что здесь у какого то *Дельно* открыта и захвачена адская машина. (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Римъ, 2-го Марта.

О Испанскихъ дѣлахъ почти здѣсь забыли со времени снятія осады Бильбао, ибо до весны съ обѣихъ сторонъ нельзя ожидать никакихъ большихъ предпріятій. Но такъ какъ сегодня прибылъ сюда Лордъ Ренелазъ изъ главной квартиры Донъ - Карлоса, то вездѣ возникли догадки и слухи. Будто онъ съ важною миссіею уполномоченъ, не только къ Папѣ, но и ко многимъ Италіанскимъ Князьямъ; что привезъ письма и воззванія къ Донъ-Мигуэлю, съ которыми тотъ немедленно отправляется на Пиринейскій полуостровъ. Далѣе, что онъ приглашаетъ въ военную службу, занимаетъ деньги и проч. Мы ни за что не ручаемся. Можетъ быть что Лордъ прибылъ къ живущей здѣсь своей фамиліи, которую нѣсколько лѣтъ не видѣлъ. Что касается Донъ-Мигуэля, онъ живетъ совершенно уединенно, большею частію въ деревнѣ, и кажется ожидаетъ благопріятнѣйшаго времени. Еслибы удалось Д. Карлосу, завладѣть Испанскою короною, то вѣроятно и онъ имѣлъ бы въ виду обратиться въ Португалію, однако онъ долженъ спокойно ожидать своей судьбы, пока сей Князь рѣшительно восторжествуетъ или падетъ.

— Черезъ Бразилійскаго уполномоченнаго при Италіанскомъ дворѣ, прибывшаго сюда изъ Флоренціи на пути въ Неаполь, мы къ сожалѣнію узнали, что церковныя раздоры въ Бразиліи отложены въ сторону, и даже и думать нельзя о согласіи, если тамошнее Правительство не предприметъ никакихъ примирительныхъ мѣръ. (A.P.S.Z.)

Испания.

Мадридъ, 26-го Февраля.

Командуемый *Форкадель* Карлистскій корпусъ, побѣдившій войска Королевы при Буноль, и состоящій изъ 4,000 чел. конницы и 500 кавалеріи, захвативъ въ Утиель супругъ городскихъ чиновниковъ увелъ съ собою, а *Форкадель* за каждую требуетъ выкупа 6,000 фр. Генеральный начальникъ провинціи Валенціи *Лопезъ*, собралъ 5,000 чел. національной милиціи.

— Президентъ Совѣта все очень боленъ. Навѣрное утверждаютъ, что Графъ *Амодаваръ* назначенъ Военнымъ Министромъ; также говорятъ о выступленіи Г-на *Лопеца*.

— Журн. *Español* уведомляет из Валенціи отъ 20 Февраля: „По письмамъ изъ Лиріи, Карлисты вторично осадили Вилла дель Арцогиспо. Известно навѣрное, что 400 чел. изъ полка *Цеута*, прибыло въ Милларесь, и что въ разныя мѣста оттуда до Валенціи, выставлено еще 400 чел., которые принадлежатъ къ полу-бригадѣ. Вѣроятно весь сей корпусъ спасся, такъ что наша потеря убитыми и ранеными не

pieli. *Margrabia de la Romana*, syn sławnego wodza, który się tyle odznaczył w wojnie Hiszpańskiej, przed kilką dniami z familią tu przybył; także znowu przybyły niektóre familie Rossyyskie.

Weimar, 11. Marca.

CESARSKO-ROSSYJSKI Jenerał-Porucznik JO. Xiążę
Piotr Oldenburski, d. gt. m. zaszczycił Wielko Xią-
żęcy dom swoim odwiedzeniem i udał się potem w no-
cy w dalszą podróż. (A.P.S.Z.)

N I D E R L A N D Y.

Haga, 9-go Marca.

Zawczora Xięże Oranii udał się do Tilburga.

Wczora Minister Spraw Zewnętrznych, uczynił pierwszy Izbie Stanów Generalnym udzielenie polityczne, które niedawno zakomunikowane zostało drugiej Izby, na tajnym posiedzeniu. (A.P.S.Z.)

BELGIA.

Bruxella, q-go Marca.

Król do d. 31 ter. m. przywdział żałobę po zmarłym Wielkim Xięciu Meklenburg-Szweryńskim.

— Xiążę *Leiningen*, Siestrzan naszego Króla, który tu przybył z Xięciem *Sasko-Koburskim*, wyjechał do Londynu.

— *Hrabia van der Meere*, głowa jednej z najstarszych rodziny Belgickich, zawczorą umarł.

— Tutejsze gazety najwyraźniej zaprzeczają udzielone przez Dzienniki Paryżkie wiadomości, że tu u niejakiego *Delpau*, odkryta i zabrana została machina piekielna. (A.P.S.Z.)

W E O C H Y.

Rzym, dnia 2 Marca.

Od czasu uwolnienia zpod obłężenia Bilbao, prawie tu zapomniano o sprawie Hiszpańskiej, gdyż do wiadomy z obu stron niemożna oczekiwać żadnego wielkiego przedsięwzięcia. Ale ponieważ dzisiaj Lord *Ranelagh* przybył tu z głównej kwatery *Don Karlosa*, wszędzie więc powstały domysły i pogłoski. Już to, że on w ważnej misji upewnomoconny jest nie tylko do Papieża, ale i do wielu Xiążąt Włoskich; już to, że przywiozł listy i wezwania do *Don Miguela*, z któremi ten, natychmiast udaje się na półwysep Pirenejski; dalej, iż ma wzywać do służby wojakowej, dostać pieniędzy i t. d. Nie możemy zaręczyć za żadną z tych pogłosek. Może bydy, że Lord przybył do mieszkających tu swej familii, z którą się już nie widział od lat kilku. Co się tyczy *Don Miguela*, żyje on całkiem odosobniony od świata, po większej części na wsi, izdaje się oczekiwać lepszych czasów. Jesliby *Don Karlosowi* udało się osiągnąć koronę Hiszpańską, tedy zapewna i on powziąłby zamiar udania się do Portugalii, jednak musi on spokojnie wyglądać swojego losu, nim gwiazda szczęścia stanowczo zajaśnieje lub zniknie dla tego Xięcia.

— Przez Pełnomocnika Brazylijskiego przy Dworach Włoskich, przybyłego tu z Florencyi jadąc do Neapolu, dowiedzieliśmy się na nieszczęście, że kościelne poróżnienia w Brazylii, są odłożone na stronę, a nawet niemożna myśleć o żadney zgodzie, jeśli Rząd tameczny nie przedsięwzięnie żadnych środków pojednawczych. (A.P.S.Z.)

H I S P A N I A.

Madryt, dnia 26-go Lutego.

Korpus Karolistowski, dowodzony przez Jenerała Forcadell, który pod Bunol zwyciężył wojska Królowej i składa się ze 4,000 piechoty i 500 jazdy, ujął w Utiel i uprowadził z sobą małżonki urzędników municypalnych, a Forcadell żąda za każdą wykupu po 6,000 fr. Jenerałny dowódzca prowincyi Walencyi Lopez, zebrał 5,000 ludzi milicji narodowej.

— Prezydent Rady ciągle jest bardzo cierpiący. Utrzymywano za najpewniejszą, że Hrabia *Almodovar* mianowany został Ministrem wojny; ciągle także mówią o wystąpieniu *P. Lopez*.

— *Espanol* donosi z Walencyi pod 20 Lutego: „Podług listów z Liria, Karolści poraz drugi oblegli Villa del Arzobispo. Wiemy dokładnie, że 400 ludzi z regimentu *Ceuta*, przybyło do Millares, i że w różnych miejscach ztamtąd do Walencyi, także jeszcze rozłożyło się 400 ludzi, którzy należą do półbrigady. Zapewna więc uratował się cały korpus tak, iż strata nasza w zabitych i ranionych nie wynosi więcej nad 300

превышать 300 чел. Ни кто изъ войскъ Коро-
левы не перешелъ къ Карлистамъ.

28-го Февраля.

Во вчерашнемъ засѣданіи Кортесовъ Г. Фер-
ро Монтасъ, прочиталъ полученный рапортъ, Ше-
фа Генераль. Штаба Сѣверной Арміи о состояніи
Карлистскихъ силъ въ сѣверныхъ провинціяхъ и о
нужныхъ мѣрахъ для прекращенія междоусобной вой-
ны. Потомъ происходили прѣія о свободѣ печати
и вѣсьмъ издателямъ журналовъ данъ еще двухнедѣль-
ный срокъ, чтобы потомъ руководствоваться пред-
писанными правилами.

— Придворная газета сообщаетъ Королевское по-
вѣщеніе, по коему въ самомъ скорѣйшемъ времени
долженъ быть сдѣланъ смотръ Сѣверной Арміи. Такъ
же назначена коммиссія для изслѣдованія сколько съ
1-го Декабря прош. года, сѣверная армія изъ разныхъ
мѣстъ получила, денегъ, жизненныхъ припасовъ и
одежды.

— Славный Аббатъ Кириллъ, Архіепископъ Сан-
тьягскій, будто отправился къ Донъ-Карлосу.

— Говорятъ, что теперь навѣрное извѣстно, что
Французскій Консулъ въ Алгезирахъ, Г. Джорджъ
Глинъ, былъ въ связи съ Карлистами. (A.P.S.Z.)

Т у р ц и я.

Константинополь, 22-го Февраля.

За нѣсколько предъ симъ времени, Египетскій
Паша, прислалъ было сюда даму, родственницу его
и Султана, для взаимнаго соглашенія; потомъ она о-
сыпанная подарками оставила нашу столицу. Не-
задолго потомъ отправленъ Султанскій чиновникъ
въ Александрію, съ цѣлю, сдѣлать нѣкоторыя распо-
ряженія по части торговли, изъ чего видно, что те-
перь связи сдѣлались гораздо тѣснѣе. Напередъ Сул-
танъ обнародовалъ всепрощеніе Албанскимъ мятеж-
никамъ, а въ послѣдствіи (29 Января) препроводилъ
Мехмеду-Али свой портретъ украшенный брилліанта-
ми. Это происшествіе весьма важно, и служить до-
казательствомъ взаимнаго уваженія и оцененія отно-
шеній. (G. C.)

Письмо писанное изъ Тифлиса въ Вильну въ
мѣсяцъ Ноябрь 1836 г. монахомъ ордена Св. Трой-
цы, Капеланомъ Гренадерской Бригады, Отдѣль-
наго Кавказскаго Корпуса, Священникомъ Евгеніемъ
Осташевскимъ.

По повелѣнію Государя Императора и духов-
наго начальства, 5-го числа Мая выѣхавъ на поч-
товыхъ изъ Вильны вмѣстѣ съ другимъ священни-
комъ того же ордена, будучи назначены Капеланами
въ Кавказскія войска, мы прибыли благополучно въ
городъ Тифлисъ 11 числа Іюня. Для меня пріятно
сообщить о томъ, что я здѣсь нашелъ до сихъ поръ
достойнымъ замѣчанія.

Въ Тифлисѣ, есть Римско-Католическая церковь,
при которой находится два Капуцинскіе монахи вос-
питывавшіеся Римской Пропанды въ отдѣленіи
восточныхъ языковъ, и по требованію Августейшаго
Императора Всероссийскаго, присланные Папою
изъ Рима. При этой церкви они имѣютъ приходъ,
и почитаются миссіонерами для распространенія Хри-
стіанской вѣры между Грузинцами. Одинъ Капу-
цинскій Монахъ, (здатіи жители называютъ его *От-
цемъ Филиппомъ*) былъ Настоятелемъ въ Тифлисѣ
25 лѣтъ, и оказалъ большія услуги Грузіи; въ
истекшемъ 1835 году 15 числа Августа, онъ умеръ
въ Ахалцкѣ, на 70 году отъ роду. По болѣзни
онъ отправился туда къ минеральнымъ водамъ; не
надѣясь однакожъ излѣчиться, передъ своимъ отъѣз-
домъ, сдѣлалъ распоряженіе, и все что имѣлъ раз-
дѣлилъ между неимущими. Онъ также изъявилъ
желаніе, чтобы по смерти, тѣло его привезено
было изъ Ахалцка, и погребено въ собственной
построенной имъ церкви на Тифлисскомъ кладбищѣ.
Въ самомъ дѣлѣ онъ скончался въ Ахалцкѣ; и
когда тѣло его привезено на означенное мѣсто, изъ
всего Тифлиса жители разныхъ исповѣданій, собра-
лись на похороны. Народъ былъ тронутъ печаль-
нымъ зрѣлищемъ погребенія, любимаго и вѣрныя по-
читаемаго наставника и горестно рыдалъ. Вдовы,
сироты и бѣдные, отъ слезъ немогли удержаться;
повсюду были слышны стонъ, рыданіе и вздохъ;
ибо отъ него научились они Евангелію, и испыта-
тели религіозное утѣшеніе, совѣтъ, помощь и под-
крѣпленіе. По совершеніи обряда погребенія весь
народъ, собравшійся въ числѣ 20,000, по обы-
кновенію восточныхъ народовъ, въ послѣдній разъ
прощался съ нимъ, лобызая руки умершаго въ тече-
ніе трехъ дней. Теперь неиначе его почитаютъ какъ
святимъ; и въ цѣлой Грузіи всѣ съ прискорбіемъ вос-
поминаютъ объ немъ, прославляя его добродѣтели: ибо

Indzi. Zaden z woyska Królowey nie przeszedł do Ka-
rolistów."

Дня 28.

На вчерашнемъ посѣденіи Кортесовъ, Р. Ферро
Монтасъ прочиталъ полученный рапортъ Шефа штаба же-
нерального войска пѣночного о станіи сѣ Каролістовъ-
скихъ въ провинціяхъ пѣночныхъ іо стосовныхъ шрод-
кахъ для учиненія коңца войнѣ домовой. Потѣмъ
одбывалъ сѣ розправу о волюнці друкъ, пры чѣмъ
всѣмъ кимъ выдвѣкомъ дзѣннѣковъ zostawiono jeszcze
dwutygodniowy termin, po upływie kórego, nadal ma-
ją sѣ stosować do przepisanыхъ prawideł.

— Gazeta Dworu udziela rozkaz Królewski, podług
kórego, w nayprędszym jak można czasie, masię odbyć
przeглядъ войска пѣночного. Również mianowana została
kommissya dla powzięcia wiadomości, jak wiele woys-
ko pѣnocne od 1-go Grudnia roku przeszłego, otrzy-
mało z różnychъ źródełъ pieniędzy, żywności і odzienia.

— Sławny oyciec Cyrylli, Arcybiskup Santiago, miał
się udać do Don Carlosa.

— Ma byдъ teraz naypewniey wiadomѣmъ, że Kon-
sul Francuzki w Algesiras, P. George Glin, był w po-
rozumieniu z Karolistami. (A.P.S.Z.)

Т у р ц я.

Konstantynopol, d. 22 Lutego.

Przed niejakimъ czasem Basza Egiptu przysłał tu
był damę, spokrewnioną z nim і Sułtanem, w celu wz-
ajemney zgody: jakoż obsypana darami opuściła naszą
stolicę. Zaraz potѣmъ nastало wystаніе urzędnika
Sułtanского do Alexandryi, miało na celu poczynie-
nie niektórychъ rozporządzeń handlowychъ; jednakże po-
kazuje sѣ teraz, że daleko ścisleysze związane stosun-
ki. Naprzódъ: Sułtan ogłosił amnestyą dla powstańców
w Albanii, a następnie (29 Stycznia) przesłał Mehme-
dowi-Alemu swój wizerunekъ, kosztownie brylantami
wysadzany. Ten wypadekъ jest nader ważnymъ, і sta-
nowi dowódъ zobopólney rozważy і ocenienia stosunków.
(G. C.)

List z Tiflisu, pisany do Wilna w Październiku
1836 r. przez Kapłana zakonu Trynitarskiego, Kape-
lana brygady Grenadyerskiej Oddzielnego Korpusu
Kaukazkiego, X. Eugeniusza Ostaszewskiego.

Za rozkazemъ NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA і Ducho-
wney Zwierzchności, dnia 5 Maja wyjechawszy pocztą
z Wilna, razem і z drugimъ kapłanemъ tegoż zakonu,
przeznaczeni na Kapelanów do woyskъ Kaukazkichъ,
stangliśmy szczęśliwie w mieście Tiflis d. 11 Czerw-
ca. Miło mi jest donieść, co tu dotądъ znalazłemъ war-
tego wiadomości.

W Tiflisie jest kościół Rzymsko-Katolicki, przy
którymъ dwóchъ Xięży Kapucynów mieszka, uczonychъ w
Propagandy Rzymskiej instytucie językówъ orientalnychъ,
a na rek wizycyą NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Roszyi z
Rzymu od Papieża przysłanychъ; przy tymъ kościele o-
ni parafią utrzymują і uważani są jako Missyonarze do
oświecania w Chrześciańskiej religii Gruzyjskiego na-
rodu. — Niejakisъ Kapucyn, (jak mieszkańcy tuteysi na-
zywają go *Pater Filip*), był przełożonymъ w Tiflisie
przez latъ 25, wiele dobrego w Gruzyi zrobił, a w prze-
szłymъ 1835 roku d. 15 Augusta umarł w Achałcychu,
mającъ wieku latъ 70. — Będącъ chorymъ, udał sѣ onъ tamъ
do wódъ mineralnychъ; czującъ sѣ jednakъ byдъ niepe-
wnymъ życia, przedъ wyjazdemъ swoimъ rozporządzenie u-
czynił і rozdałъ co miałъ na ubogichъ. Oświadczyłъ też
życzenie swoje, iżby po śmierci, ciało jego sprowa-
dzone było z Achałcychu і pogrzebione we własney,
wybudowaney przez niego kaplicy, na mogiłachъ Ti-
fliskichъ. Jakożъ umarł w Achałcychu; а gdy ciało przy-
wieziono na miejsce naznaczone, z całego Tyflisu mie-
szkańcy różnychъ wyznań, zebrali sѣ na pogrzebъ. Roz-
czulony byłъ ludъ smutnymъ widokiemъ pogrzebu ciała,
swego tego ulubionego і poważanego wysoce Apostoła
і płakałъ rzewnie. Wdowy, sieroty і biedni, od tѣz po-
wstrzymać sѣ nie mogli; wszędzіе jękъ, płacz і ciężkie
wzdychania słyszeć sѣ dawały, bo od niego odebrali
światło Ewangelii, а doznawali pociechy religijney, ra-
dy, pomocy і wsparcia. Po nabożeństwie żałobnymъ, wszy-
stekъ ludъ, kórego było do 20,000 zebranego, z wycza-
jemъ wschodnichъ narodówъ, czyniłъ mu ostatnie pożegna-
nie, przezъ trzy dni całującъ ręce zmarłego. Teraz go
nie inaczej, jakъ tylko za świętego uważają; а z powsze-
chnymъ żalemъ wspominają go w całej Gruzyi, uwielbia-
jącъ jego pobożność, iż bezъ względu, jakіеby kto byłъ
religią, każdemu starałъ sѣ dobrze czynić. Bogaci, zna-
czne ofiary w ręku jego składali, а onъ rozdawałъ na u-
bogichъ. Byłъ też bardzo biegłymъ w medycynie (jakъ po-

